

CONTACTA AMB NOSALTRES!

- Desitjo rebre trimestralment -gratis, i durant un any - el Full de la Bici.
- Desitjo rebre més informació d' Amics de la Bici.
- Desitjo rebre una llista de publicacions i material en venda.
- Desitjo fer-me soci/sòcia d'Amics de la Bici, per la qual cosa abonaré una quota anual de 3.000 Pta i tindrè dret a una assegurança de Responsabilitat Civil, a l'assessorament mecànic i jurídic gratuït, a descomptes en botigues de bicis, etc., i a prendre part plenament en les decisions del col·lectiu.

nom

cognoms

adreça

codi postal municipi

telèfon ocupació

DNI* data de naixement*

T'agraïrem que, si pots, ens envïis els segells corresponents a la teva petició. Gràcies!
 *necessari, en cas de fer-te soci/sòcia, per a tenir l'assegurança de RC. Si no, només optatiu.

A Amics de la Bici lluitem des de l'any 1981 per fer de la bicicleta un mitjà de transport respectat i promogut. Des de la nostra vinculació amb el moviment ecologista i pacifista català de base, treballem per una ciutat sense contaminació, per uns carrers recuperats per als veïns i veïnes, on sigui possible el joc dels infants i la convivència entre les persones.

Això s'aconseguirà amb la restricció de l'ús del cotxe, amb la millora del transport públic, i amb la promoció de l'anar a peu i en bicicleta. La manera d'arribar-hi: la pacificació del trànsit.

Amics de la Bici defensa els drets de les persones que utilitzen la bicicleta com a mitjà de transport. Ho fem mitjançant l'elaboració de projectes, la pressió directa a les Administracions, la col·laboració amb entitats, l'organització d'actes divulgatius, lúdics o reivindicatius, i les accions directes no violentes.

Tu pots ajudar-nos. Utilitza la bici per anar a l'escola, al treball, al mercat, al teatre... i fes-te soci o sòcia d'Amics de la Bici.

Amics de la Bici
 Agrupació d'Usuaris i Usuàries
 C/ Demòstenes, 19 (prop Pl. Sants)
 08028 Barcelona
 Tel/fax: 93 339 40 60
 e-mail: amicsbici@pangea.org
 Geamikoj de la Biciklo

Entitat membre de:

Coordinadora Catalana d'Usuaris de la Bicicleta

ConBici

EUROPEAN CYCLISTS' FEDERATION

COORDINADORA EN DEFENSA DE LA BICI

Edita: Associació per a la Promoció de la Bicicleta - AproB
 C.I.F: G-58.457.573 - Assoc. núm. 8986, Sec. 1ª
 C/ Demòstenes, 19 - 08028 Barcelona - Tel/fax: 93-3394060

Imprimeix: Eco-Reciclat, S.L.
 C/ Maria Victòria, 20, local 1
 08014 Barcelona

Número 22

HIVERN 2000

Una de les manifestacions de protesta per les morts de ciclistes

EN AQUEST NÚMERO:

Pàg.2: **Editorial: I HO HAN FET!** - Pàg.3: **Petites Notícies:** A VENÈCIA, ELS «SENSE LLAR» ET DEIXARAN UNA BICI / TORNEN LES 'BICIS HIPPIES' - Pàgs.4 i 5: **Bici Aventures** al Riu Lot (2a part)/ En bici per Menorca - Pàgs.6 i 7: **ACTIVITATS HIVERN 2000** - Pàgs.8 i 9: **PEDALEANDO HACIA ITACA** - Pàg.10: **Bici-recepta** / CARRIL BICI DE LA DIAGONAL / LOS CICLISTAS Y EL PAISAJE - Pàg.11: **Petits anuncis** / Col·laboració - Pàg.12: Contacta amb nosaltres!

EL FULL DE LA BICI és una publicació trimestral de

amics de la bici

...I HO HAN FET!

El dia 11-11-99, data que en altres països marca l'inici del carnaval, el Congrés dels Diputats d'Espanya va rebutjar les esmenes del Senat sobre la «**Llei de Restricció de la Pràctica del Ciclisme derivada de la seva Adaptació a les Normes de Circulació**» (o alguna cosa així), per 293 vots contra 3, i 17 abstencions. Així es feia llei el text tal com havia sortit del Congrés el 27 de maig. O sigui: casc obligatori en vies interurbanes -per tant, l'hem de dur per fer ciclo-turisme-, prohibició de les autopistes -per tant, caldrà permís especial per anar a Vic o a Banyoles-, roba reflectant obligatòria en condicions de poca llum -per tant, ens haurem de canviar de roba abans d'entrar en un túnel, encara que duquem les llums reglamentàries-, proves d'alcoholèmia especialment per nosaltres -ja que anem matant a tothom a les increïbles velocitats a què circulem- i pèrdua de la prioritat de pas que ens corresponia com a qualsevol altre vehicle. Per tant, via verda a la nostra desaparició física de les calçades espanyoles.

Dos anys de tramitació, més de 50 esmenes que es presenten i no es tenen en compte, un Senat que ha de corregir la seva pròpia llei perquè el Congrés no ho fa... I un diputat, el senyor Javier Paniagua, que, ignorant les advertències de nosaltres, de ConBici, de la ECF, de Pedro Delgado, de la DGT i de 600 cartes i missatges e-mail de tot el món... manté la seva posició inflexible i

arrossega a la resta de diputats (que el veuen com una mena d'il·luminat sobre un pedestal) a aprovar, amb total coneixement de l'error que cometem, una llei que ens castiga pel fet d'anar en bici, que probablement és anticonstitucional i que ens posa en greu perill de mort en qualsevol encreuament.

Les persones que hem seguit de prop el procés hem pogut veure amb pena amb quina

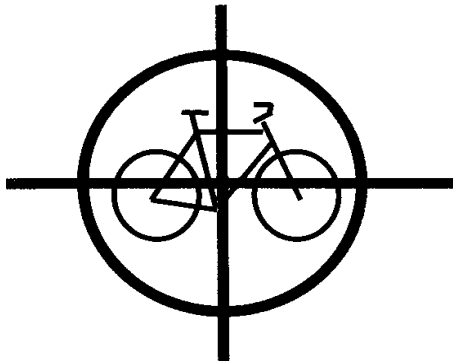
irresponsabilitat funciona el joc polític en aquest país. Escudant-se en trivialitats, mentides i mitges veritats, intentant desacreditar-nos però demostrant en realitat el gran desconeixement que tenien del que estaven legislant, els «nostres» representants han apurat la copa de l'arrogància política fins el fons...

Però al final els ha resultat amarga. Un mes i 11 dies després, a corre-cuita, i fent cas finalment a l'advocat i ciclista Antonio Triviño, han corregit l'errada més greu:

la pèrdua de prioritat. La nova redacció de l'article 23 de la Llei de Trànsit ens retorna els drets que ens pertocaven, i n'afegeix un de nou: la nostra prioritat quan circulem per una via per a bicicletes. Però resten les altres errades, que desenvoluparan en un Reglament en un màxim de tres mesos.

Nosaltres, amb ConBici, no defallirem. Utilitzarem tots els mitjans de pressió al nostre abast, inclosos els judicials i els socials, per a combatre aquesta llei. I necessitarem la teva ajuda. Pots començar signant una carta al Defensor del Poble que tenim preparada. Demana'ns-la, i te la farem arribar.

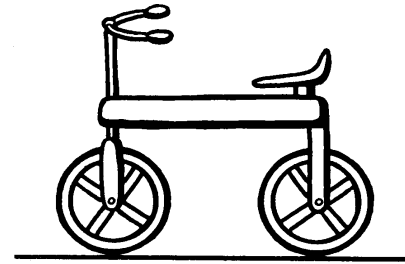
ELS CICLISTES SOM VÍCTIMES

NO CULPABLES

COL-LABORA EN L'AGENDA 21

En l'àmbit d'acció d'Amics de la Bici entra la feina en el camp del **medi ambient** i la millora de la qualitat de vida. Per això, com a entitat ecologista col·laborem amb altres entitats i procurem donar-los suport. En aquests moments s'està preparant l'Agenda 21 a Catalunya, tant a Barcelona com a la resta del país. **L'Agenda 21** consisteix en unes pautes teòriques de desenvolupament ecològic i sostenible del món, que es va plantejar a la cimera de Rio de Janeiro. Tracta d'avaluar la salut i els processos naturals de la nostra civilització per poder oferir solucions als problemes que es plantegen. Per això, busquem propostes que ajudin a solucionar-los. Com veieu, és una qüestió que ens afecta a tots i totes.

PETITS ANUNCIS

Hola, em dic Xavi i tinc 15 anys. Busco nois i/o noies d'aproximadament la meua edat per sortir els diumenges per Collserola. La meua adreça electrònica és: xarmengol@hotmail.com

Venc una bici Orbea blanca, de passeig (sense marxos), amb quadre de dona, rodes 600 x 32, llums, dinamo, para-fangs, porta-paquets... I una altra Orbea antiga, de l'any 1966, preciosa. Pots trobar-nos, a la Montse i l'Stuart, al 93 225 29 17, o bé a mons_mar@hotmail.com

Regalo armari de dues portes xapat de melamina color pi, de 70 cm d'ample per 42 cm de fondària i 175 cm d'alçada, en bon estat. Però l'hauràs de venir a buscar a casa.

Dani, tel. 93 431 53 79, e-mail deritja@pangea.org.

Cridem a tots els amics i amigues de la bici perquè ens feu arribar problemes que us preocupen, possibles solucions, indicadors quantitatius o qualitius, etc... sobre el nostre entorn. Com el marc està més o menys esbossat, ens agradaria rebre sobretot propostes de fórmules d'avaluar l'estat natural: una cosa tan senzilla com saber si cada veí escombra el seu tros de carrer, si manquen contenidors per classificar la brossa, si "compartiu o recicla" la roba, si no fumeu però aneu molt en cotxe, si us fa molta mandra canviar l'horari solar i perquè, etc ... ?

Podeu enviar-nos les propostes a nom d'Oscar o de Sergi, al local, o bé enviar-ho per e-mail posant com a tema **Agenda 21**. Al Full de primavera us farem cinc cèntims de com va tot.

SCS

EL FULL DE LA BICI, ELECTRÒNIC

Ets soci o sòcia d'Amics de la Bici i vols rebre el Full de la Bici per e-mail? Comunica'ns-ho amb un missatge a deritja@pangea.org, i t'enviarem la revista en format PDF d'Adobe Acrobat, just quan surti.

I si no ets soci o sòcia, no et preocupis: te la pots baixar, en el mateix format, de la nostra web: <http://amicsbici.pangea.org>

Et donem permís per a redistribuir-la a qui vulguis. Només et demanem que, si reproduïxes algun article, en citis la procedència.

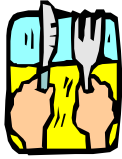
VOLS COL-LABORAR EN EL FULL DE LA BICI?

Envia'ns un article: del lloc on vius, de com està el tema bici, d'un viatge que has fet, de què et preocupa... I també necessitem imatges: fotos, dibuixos, acudits, etc.

La data límit de recepció d'originals per al proper número (PRIMAVERA 2000) és el **15 de febrer de 2000**. Els pots deixar, si pot ser en un disquet, al local un dimarts al vespre, lliurar-los a algú de nosaltres o, molt millor, enviar-los per correu electrònic a en Dani: deritja@pangea.org.

Bici-recepta

FALAFEL

Aquestes croquetes de cigrons són comuns a tota la Mediterrània oriental, i també les trobem a casa nostra. Són ideals per endur-se-les en una excursió en bici... i són boníssimes!

Poseu cigrons en remull el dia abans, o compreu-los ja remullats. No s'han de coure.

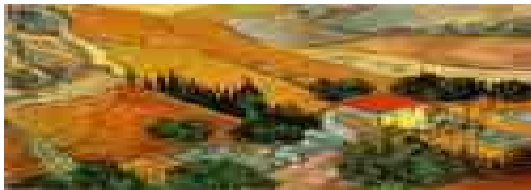
Un cop escorreguts, van a la batidora juntament amb:

- Un petricó d'oli d'oliva verge
- Dos grans d'all
- Pebre vermell dolç
- Comí, coriandre, menta i alfàbrega
- Sal i pebre negre

Quan ho tingueu tot fet una pasta, formeu boletes amb l'ajuda d'una cullera (o també podeu donar-li la forma de petites hamburgueses) i fregiu-les en oli roent.

Es pot acompanyar amb amanides variades, verdures al vapor, etc. O bé farcir un pa àrab (àcim, pa de pita) amb les boletes, acompanyades d'amanida i salsa picant, com a les parades del carrer...

Renada

Los ciclistas y el paisaje.

Uno descubre que los automovilistas llegan en poco tiempo a su destino. No pueden saber lo que existe entre ellos y el lugar al que van. Nosotros, en bicicleta, tenemos como destino la propia tierra y el camino. Para ellos están hechas las carreteras y autopistas, pero ellos sólo conocen su volante, su acelerador, sus cómodos asientos y su estéreo. Nosotros sabemos lo que significa una subida o cuantos animales mueren atropellados en el asfalto. Ellos miran el paisaje, nosotros somos parte de él.

Larisa Escobedo, Boletín del Transporte a Escala Humana, Setembre 99. Contacte: <ccordero@amauta.rcp.net.pe>

EL NOU CARRIL-BICI DE LA DIAGONAL

Com era d'esperar, ja s'ha modificat el traçat d'aquest carril-bici que, segons vam comprovar, i a través d'una enquesta realitzada l'any passat per la nostra associació, és un dels més utilitzats pels usuaris i usuàries de la bici... i també un dels més criticats. A la nostra enquesta hi apareixien els principals problemes, especialment la manca d'espai que pateixen els vianants, una queixa que també ha sortit en les cartes dels lectors als diaris, on a més es critica que el poc tros de passeig que els queda als vianants està envaït per les motos aparcades al costat. No cal ni esmentar el greu problema de les cruïlles, on bicis, cotxes i vianants han de lluitar per sobreviure tenint sempre els més febles les de perdre.

Bé, tot això necessitava una solució i desgraciadament la modificació que s'ha fet del tram de carril-bici que va des de la plaça de Francesc Macià fins al passeig de Sant Joan no ha fet sinó empitjorar les coses. Ara el carril-bici agafa la meitat de l'espai que ocupava abans, i per l'altra banda del passeig, i en sentit contrari, s'ha fet l'altra via, on l'espai del vianant encara queda més reduït, especialment en les zones on hi ha un quiosc i una parada d'autobús. Com és lògic, la gent s'agrupa al voltant de la parada d'autobús i el carril-bici queda just enganxat allà. Per tant, hi ha sectors on és pràcticament impossible com a vianant de no circular per damunt del carril-bici.

¿No hauria estat més lògic agafar un dels laterals de la Diagonal per on circulen cotxes i posar-hi un carril bici segregat en ambdós sentits? No, sembla que una vegada més s'han fet les coses pensant amb els peus i, per si fos poc, l'altre dia just a sobre el carril-bici hi havia una moto aparcada que entre tres vam aconseguir retirar i portar al lloc on havia d'haver aparcat.

¿És aquesta, doncs, la ciutat que promociona seriosament l'ús de la bicicleta i que no discrimina als soferts vianants que cada vegada tenen menys espai per moure's?

Marta

Petites notícies

A VENÈCIA, ELS 'SENSE LLAR' ET DEIXARAN UNA BICI

Si arribes a la part a terra ferma de Venècia (Mestre) i vols aprofitar els 20 Km de carrils bici de la ciutat, ara pots demanar prestada una de les 100 bicis dels «sense casa» que viuen al Centre d'Hospitalitat de Via Spalti.

«Te presto 'na bici» (et deixo una bici, en dialecte venecià) és un projecte que ha engegat l'estiu passat per a mostrar com els «sense llar» poden ajudar als altres ciutadans, lluitant així contra els prejudicis.

Les bicicletes foren comprades per la ciutat de Venècia, i l'alcalde, Massimo Cacciari, en fou el primer usuari. El servei és gratuït, i es basa en un «acord entre cavallers»: simplement cuida de la bici com si fos teva i torna-la abans de les 7 del vespre.

© Bicycle News Agency:

Subscripció gratuïta. Pots rebre els articles per e-mail usant la subscripció automàtica a <http://www.bikenews.org/agensubs.htm>

TORNEN LES 'BICIS HIPPIES'

Amsterdam recupera la seva flota de bicicletes públiques 30 anys després, però obliga a pagar per elles.

En l'Amsterdam dels anys seixanta, ple d'idees llibertàries alimentades per valents revolucionaris, hippies inconformistes i ecologistes d'avantguarda, abundaven els esdeveniments que la convertien en la capital més progressista d'Europa. Fou aleshores que l'anarquista Luud Schimmelpennick va atraure l'atenció amb les seves bicicletes blanques, escampades sense cademat per la ciutat. Es regien pel principi de «usa-la quan la necessitis» i es podien utilitzar per a anar a qualsevol lloc amb l'únic compromís de deixar-les aparcades a la vista per al següent usuari. «El pla ens alliberarà del monstre-cotxe», deia un fulletó de propaganda a la primavera

de 1965. Els velocipedes tot just aconseguiren mantenir-se una setmana als carrers: els delinqüents que compartien la ciutat amb els pacífics revolucionaris se les anaren emportant.

Més de trenta anys després, Schimmelpennick, que s'ha tallat els cabells i ha jubilat els pantalons de pana, posa avui al carrer les seves bicis blanques, dotades ara dels últims sistemes per a evitar robatoris i avaries innecessàries, i amb el suport de l'Ajuntament.

La nova versió, que encara manté latent el lema idealista de «la propietat és un robatori», tan cridat per aquelles estudiantants que iniciaren el projecte, ha hagut de fer concessions per sobreviure en una ciutat en la que, ara molt més que abans, desapareixen milers de bicicletes diàriament.

La modernitat del disseny va acompanyada de la tècnica antirobatori més avançada. «Ja va quedar clar aleshores que les bicis no es podien deixar simplement al carrer», reconeix Schimmelpennick, recordant que una d'elles va aparèixer després a Moscou en una exposició d'art alternatiu sense que ningú pogués explicar-ho. De l'experiència va aprendre que, ideals a part, les bicis han d'estar ben lligades. Les noves -unes 250 per començar- estaran convenientment fixades en algun dels 20 aparcaments a l'aire lliure que es distribuïran per la ciutat, i en algun d'ells hauran de ser novament aparcades.

«Per alliberar la bicicleta cal introduir una tarja magnètica de qualsevol banc en una màquina semblant a les que s'usen per treure diners», explica Schimmelpennick. Les dades de l'usuari queden enregistrades, i si la bicicleta no torna a cap dels punts oficials, la policia d'Amsterdam es posarà en marxa per a recuperar-la. Els fins altruistes també s'han quedat en el llarg camí recorregut en aquests trenta anys: la mitja hora d'ús costarà un florí (unes 77 pessetes), que es descomptarà al final del viatge.

El País, dijous 9 setembre 1999 - Nº 1224

AMICS DE LA BICI - ACTIVITATS HIVERN 2000

GENER

Diumenge 16

Matinal per Rubí. Agafarem els FCG i un cop allà farem una passejada tranquil·la per la ciutat, acabant amb la visita al Parc de Ca n'Oriol, un petit bosc des d'on gaudirem d'una bona vista de la ciutat. Plaça Catalunya, 10 del matí.

Nivell baix. Marta: ☎ 93 211 72 80
Comarca: Vallès Occidental

Dissabte 22

Sortida conjunta amb l'Agrupació Ciclista Independents. Ens trobarem amb ells per esmorzar al Forat del Vent (Collserola), i baixarem junts/es.

Plaça Catalunya, 10 del matí

Nivell mig. Josep: ☎ 93 339 40 60
Comarca: Barcelonès

Dissabte 29

Assemblea General d'Amics de la Bici al nostre lokal (C/ Demòstenes, 19) a les 10 del matí. Si ets soci o sòcia, rebràs l'Ordre del Dia per correu. Els temes a discutir són importants.

No hi faltis!

CURSETS DE BICICLETA

Fins i tot Bruce Willis, l'actor de *La Jungla de Vidre* i d'altres historietes, s'apuntarà al nostre curs per aprendre a fer servir la bicicleta. L'altre dia va quedar fatal perquè no va poder arreglar la bicicleta a la seva xicot, total que l'heroi va haver de trucar a la policia, quina pel·lícula!

Però no patiu, per a l'hivern us podreu posar al dia. Organitzem tres cursos per fer servir la bicicleta:

FEBRER

Dissabte 5

Matinal des de Sant Feliu a Sant Boi. Agafarem la RENFE fins a St. Feliu i des d'allí per pistes planeres fins a St. Boi i la Colònia Güell, on farem una visita cultural. Possibilitat d'allargar la sortida i anar a dinar pels voltants, en plena natura. Plaça Catalunya, 10 del matí.

Nivell baix. Josep/Eugènia: ☎ 93 339 40 60. Comarca: Baix Llobregat

Diumenge 13

Sortida a Santa Maria de Palautordera, al peu del Montseny. Ens hi passarem tranquil·lament... tot el dia.

Nivell baix-mig.

Marta i Sergi: ☎ 93 211 72 80
Comarca: Vallès Oriental

Diumenge 27

Sortida per Collserola, de tot el dia. Descobreix la muntanya de Barcelona: només necessites una bicicleta amb tres plats, millor si és de muntanya. Plaça de Catalunya, 10 del matí.

Nivell mig-alt. Marc: ☎ 93 212 50 38

- **Curs d'iniciació:** Aprèn a anar en bicicleta.
- **Curs de perfeccionament:** Domina la teva bicicleta.
- **Curs de reparació i mecànica de la bicicleta:** Primers auxilis i manetes.

Pots trucar al local, i deixar el teu missatge. Demana per Carles, Sergi o Marc. Cada curs costarà unes 5.000 ptes, 2.000 per als socis.

Encara podem aprendre molt, sobre la bici. Però sobretot, aprendrem a disfrutar-la i estimar-la.

MARÇ

Divendres 3

Tradicional **Bici-bolinga carnavalesca** d'Amics de la Bici (els/les abstemis/es sou benvinguts/des). Vine disfressat/ada... i recorda que la Llei Anti-ciclistes ja és en vigor!

Les instruccions te les donarà en Vicente: ☎ 93 345 35 72

Diumenge 5

Matinal al monestir de Sant Jeroni de la Murtra (Badalona) - Ho tornem a intentar.. a veure si no torna a nevar!! Plaça Catalunya, 10 del matí.

Nivell mig. Carles: ☎ 93 339 40 60

Diumenge 12

Matinal a l'Ermita de Sant Pere de Reixac.

Plaça Catalunya, 10 del matí (puntuals!)

Nivell mig. Joan: ☎ 93 201 40 93
Comarca: Vallès Oriental

Dissabte 18 i diumenge 19

La «clàssica» del Vicenç a la Garrotxa: Ripoll-Olot-La Pinya-Girona, la ruta del Carrilet. En record d'en Vicenç Bagán, un any després.

Dormirem a La Pinya, prop d'Olot, a casa de l'Albert.

Nivell baix-mig. Toni: ☎ 93 339 40 60

Dissabte 25 i diumenge 26

Cap de setmana per l'Alt Penedès.

Ruta tranquil·la entre vinyes i camps. Dormirem a una casa de colònies d'Avinyonet del Penedès.

Nivell mig. Eladi: ☎ 610 54 30 93

DIAPOS

Divendres 14 de gener

«Història d'Amics de la Bici - 18 anys de lluita», per Dani (4ª part).

Divendres 28 de gener

«Cuba en Bici - 1999» per Jordi H.

Divendres 11 de febrer

«El congost de Mont-Rebei» i «Aiguamolls de l'Empordà», per Toni.

Divendres 10 de març

«Canadà en bici», per Dani

Divendres 24 de març

«105 detalls de Barcelona», per Vicente.

A totes les sessions, ens trobem a les 21:00 al nostre lokal. Porteu teca per compartir.

Tenim begudes!

AMICS DE LA BICI - Agrupació d'Usuaris i Usuàries de la bicicleta:

Telèfon / fax permanent: **93 339 40 60**
Adreça electrònica: **amicsbici@pangea.org**
ATENCIÓ: LA NOSTRA PÀGINA WEB A INTERNET HA CANVIAT D'ADREÇA:
http://amicsbici.pangea.org

Si vols rebre la informació d'Amics de la Bici per e-mail, envia'ns un missatge.

Escolta el nostre programa AMICS DE LA BICI a **Ràdio Contrabanda**, al 91,4 FM, tots els dijous de 20:00 a 20:30 h. Pots participar-hi trucant al telèfon 93 317 73 66

Ens reunim tots els dimarts a les vuit del vespre al nostre local del carrer de Demòstenes núm.19, de Barcelona.

Notes: A les sortides matinals convé que et portis l'esmorzar. A les altres sortides et recomanem que duguis els àpats des de casa. Les excursions són gratuïtes per a tots i totes. Només cal que et presentis al lloc corresponent a l'hora indicada, però truca abans per confirmar. Qualsevol bici és bona per a les sortides matinals. Per contra, les altres s'han de fer amb una bici amb canvi. Els nivells de dificultat (baix, mitjà, alt) i els costos calculats són indicatius. **T'esperem!**

PEDALEANDO HACIA ÍTACA

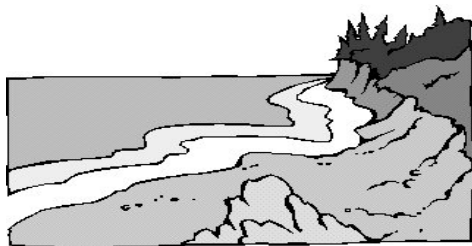
Us presentem una selecció de textos d'un llibret meravellós que han publicat els companys i companyes de **Pedalibre**, de Madrid, amb aquest títol. Segur que en gaudireu!

«Cuando emprendas el viaje hacia Itaca debes pedir que el camino sea largo, lleno de aventuras, lleno de conocimientos. Debes pedir que el camino sea largo, que sean muchas las madrugadas en las que entres en un puerto que tus ojos desconocían y vayas a ciudades a aprender de quienes saben.

Ten siempre en el corazón la idea de Itaca. Has de llegar a ella, éste es tú destino. Pero no fuerces jamás la travesía. Es preferible que se prolongue muchos años y hayas envejecido al fondear en la isla, enriquecido por todo lo que habrás aprendido en el camino sin esperar que te ofrezca más riquezas. Itaca te ha dado el hermoso viaje. Sin ella no habrías zarpado. Y si la encuentras pobre, no pienses que Itaca te engañó. Como sabio en que te habrás convertido, sabrás muy bien que significan las Itacas.

Más lejos, tenéis que ir más lejos de los árboles caídos que ahora os aprisionan, y cuando lo hayáis conseguido tened presente no deteneros. Más lejos, id siempre más lejos, más lejos del presente que ahora os encadena, y cuando os sintáis liberados emprended otra vez nuevos pasos. Más lejos, siempre mucho más lejos, más lejos del mañana que ya se está acercando. Y cuando creáis que habéis llegado, sabed encontrar nuevas sendas».

(K. Kavafis / Ll. Llach)

Salgo del trabajo, las calles vacías, negras y en silencio; las sombras lo impregnan todo, en las casas, personas soñando e imaginando mundos y dimensiones nuevas, muchos mundos, pero que están en este mundo.

Pedaleo despacio desde el trabajo a casa, escuchando el sonido de la noche, en una gran ciudad. Los ecos de las gentes, sus vibraciones, sus energías, es como si se palparan en el aire. La risa de los niños en los parques, sus deseos, sus ilusiones.

La música la pone el grillo de mi rueda delantera, con sus ojos blancos y en su parte trasera, rojos.

La luna sobre el cielo nos observa, blanca, solitaria, fantástica, y yo pedaleo para ir hacia esos mundos de nuevas dimensiones.

Hoy tengo que pagar el gas. Tengo prisa, por eso cojo la bici. No puedo esperar el autobús, soportar su absurda velocidad. Tampoco el metro, perderme por pasillos interminables... Cuando hay prisa lo mejor es coger la bici.

Bajo con ella en el ascensor, en posición vertical. La portera me descubre, paso de ella, Salgo a la calle con prisas.

La bici es mi única oportunidad de pagar el gas. Salgo en dirección prohibida, hacia Cibeles, aprisa. Me salto tres o cuatro semáforos. Enfilo Alcalá por uno de los tres carriles-bici disponibles, entre los coches. Serpenteo con la bici por el angosto carril, deprisa. Ese taxista ha desplazado su coche demasiado a la izquierda, el manillar golpea el retrovisor, me caigo. Rozo un coche a la derecha, vuelvo a recuperar el equilibrio.

Llego a la Plaza de la Independencia con cinco retrovisores arrancados. Cibeles en un catorce. Giro. Paseo del Prado dando bruscos botes por esos malditos baches de siempre. Fuerte giro a la derecha, Paso de San Jerónimo en un dieciocho. Con prisas.

Llego frente a la compañía del gas, tres minutos para la una. Tres minutos quedan, justo para encadenar la bici rápidamente, a toda prisa.

Subo y pago, con prisas. Nunca se sabe, quizás esté por ahí ese chorizo, tronchacadenas en mano, que no quita ojo a tu bici.

BICI-AVENTURES A MENORCA

Aquest estiu he estat de vacances a Menorca amb el meu fill Omar. Ell tot panxo a la cadireta de la meua bici i jo pedallant i pedallant, descobrint l'illa blava i blanca.

Vaig fer-me amb un mapa, i amb aquest ajut cada dia em marcava una ruta que fos sempre de tornada al càmping on ens allotjàvem. Vam fer 547 Km en vuit dies voltant l'illa, la qual cosa ens va permetre conèixer bons racons, amb paisatges costeruts i exquisits menjars...

Vàrem sortir de Barcelona un dissabte a la nit; jo tenia una mica de por, no sabia molt bé com funcionava l'embarcament al vaixell, però va ser molt fàcil. El viatge el vam fer en butaca, i vam dormir amb el sac a terra, com a últim recurs.

L'endemà arribàrem al port de Maó quan començava a clarejar. Ben d'hora, en baixar del vaixell, ens vàrem dirigir cap al càmping Son Bou, situat a uns 17 Km bastant planers. La carretera que creua l'illa no era gaire difícil ni perillosa, però el recorregut es feia pesat pel pes dels paquets. Quan vàrem arribar estava ja feta pols. Tot i així vam muntar la tenda, i a la tarda visitàrem el poble més proper, que es diu Alaior. Hi havia la festa dels cavalls, semblant a la festa de Ciutadella que es fa per Sant Joan.

La resta dels dies eren com una aventura: mai sabies què passaria, si arribaries o no a fer la ruta prevista o si canviaries de plans. De totes maneres sempre tens la llibertat a les teves mans, tot gaudint dels llocs per on passes.

Us explico això per a qui encara no li hagi tret el «gustillo» a la bici, que vegi com i fins a on es pot arribar amb les dues rodes: volteges i t'endinses per tot arreu, i us ben asseguro que t'ho passes d'allò més bé. 🚲

BICI-AVENTURES AL RIU LOT

(continuació)

Comencem de nou l'itinerari després d'un dia de descans: hem de fer uns 50 km. Agafem la D-18 fins a Douelle (6 Km), aquí creuem el riu i anem a Caillac (4 Km), on agafem la D-145 primer i després la D-9 on trobem Donion als 11 Km. Aquí agafem la D-8 per arribar a Albas (5 Km), Algars, Belaye (11 Km), Lagardelle 5 Km, Grézels 3 Km. A mig camí un problema tècnic fa retardar l'arribada: una punxada a una roda. Amb l'eficiència d'en Toni com a mecànic i amb l'ajuda d'en Carles (em deixa la cambra) finalment arribem a Puy-l'Évêque. La Marta i jo aprenem una segona lliçó: «cal portar dues cambres de qualitat», com tantes vegades ens repetia en Vicenç i ara ho feia la Núria molt conscientment.

Ens instal·lem a l'"Hotel Henry IV" del mateix poble. Aprofitem l'estada per visitar-lo. Just a l'arribada el propietari de l'hotel ens fa saber que estan de festa. És la Festa Major del poble. Per fi tindrem sarau i gresca! Gaudim d'una nit estrellada, després d'una ploguda intensa, a la plaça del centre del poble. El grup de música amenitza la nit fosca. Només quatre o cinc galifardeus i nosaltres fem xerinxola. La gent del poble resta immòbil i ens opida.

Ja ens queda poc per arribar al final de la ruta. Continuem per la D-8 on trobem Vire (5 Km) i Touzac (3 Km). Agafem una carretera local que passa per Le Fossat. Com que ens trobem fent la ruta dels Vins de Cahors aprofitem per visitar un Chateau i comprem el vi típic de Cahors i el foie-gras de canard després que la propietària del Chateau ens expliqués detingudament la diferència entre el foie-gras i el paté. Ens queda clar que el foie-gras és el més bo i exquisit i que cal menjar-se'l fred untant-lo en petites llesques de pa. Al cap de 7 Km arribem a Fumel.

Fumel és un poble més aviat industrial i gens turístic per la qual cosa decidim arriscar-nos a arribar fins a Tolosa. Amb l'ajuda del personal de la SNCF Francesa pugem a un tren regional que ens portarà fins a

Agen. D'Agén a Tolosa no tenim cap combinació però un cop a Agen la simpatia de tots nosaltres i el bon parlar de la Lourdes i la Marta ens permet agafar un tren de llarg recorregut infruint totes les normes franceses. Ja de nit arribem a Tolosa. Baixem del tren tot l'equipatge que teníem amb nosaltres. Les bicis anaven en un altre compartiment al final del tren. Però, renoi, el compartiment no s'obre! exclama la Núria. La Nati i la Núria ja esverades i amb la por que no tornéssim a veure les nostres bicis forcen la porta Yuppie! La porta s'obre i recuperem les bicis.

Fem estada a l'"Hotel Beausejour". El barri on es troba situat l'hotel ens fa pensar en els carrers que hi ha al costat de la Rambla de Barcelona. El dia següent decidim fer una visita turística pels racons inhòspits de la gran ciutat de Tolosa. Les bicicletes són protagonistes de la gran majoria dels carrers si

bé els carrils dissenyats deixen molt que desitjar. La convivència entre el cotxe i la bicicleta és admirable. Es respira un aire de respecte. Fem una passejada pel costat dels ponts. Tolosa està embolcallada per la Garona i el Canal del Migdia. Després d'un recorregut històric-cultural que inclou: el Pont Neuf (és el pont més antic: 1540), el pont dels Catalans, el pont St-Pierre i el pont Saint-Michel, la Catedral de St. Étienne, la impressionant basílica de St. Sernin del S. XI i el convent dels Jacobins, el Capitole (Ajuntament), i el romàntic carrer de Taur, on ens delectem amb un menjar exquisit, anirem a parar al Canal du Midi. Alguns/es aprofitem per fer les últimes compres a la botiga més exquisida que hi ha al costat de la catedral: "La Comtesse du Barry" (l'autèntic foie-gras de França) fundada l'any 1908. Per la nit sopem a una de les creperies del Boulevard de Strasbourg.

El viatge s'acaba. Només queda reemprendre la tornada cap a Barcelona. Han estat uns deu dies formidables, acompanyats/es sempre de les nostres bicicletes, en un total de 230 Km per les terres del Midi-Pyrénées francès. Esperem el retorn de l'estiu per emprendre de nou un altre viatge. 🚲

Isa

Deprisa, deprisa. El chorizo ya se monta en tu bici y da las primeras pedaladas. Desesperada carrera a toda prisa. El chorizo gana velocidad, tú la pierdes. Pierdes tu querida bici. "So pringao, y ven a buscarla al Rastro si tienes cojones..."

Es hora de volver a casa.....sin prisas

El perro corría tras de mí. Un kilómetro en línea recta inclinada hacia el cielo nos separaba. Él y yo, solos los dos.

Pensé que, en ocasiones, los perros y las bicis no hacen buenas migas, así que tomé las de Villadiego.

"Imposible ir más deprisa. Me pilla, me pilla, pronto estará aquí, ¡¡joder, qué cague!!... Podría intentar hacerme amigo suyo, pero no tiene muy buena pinta. Ya es inevitable, tendré que luchar, ¡¡qué boca más babosa tiene, seguro que me pega la rabia!!."

"Me tiembla hasta el ombligo. Está nublado. Ya puedo imaginarme a mí mismo, chorreando sangre, cuesta arriba, lloviendo.... ¡¡vaya panorama!! No puedo más."

"Me alcanzó. Joder, me está adelantando, me está adelantando.... Y pasa de largo, ¡¡ el muy cabrón !!."

"¡¡ Te quiero, perro, te quiero !!."

Y en la lontananza aparece la furgoneta del dueño (del perro) con las puertas abiertas. El perro sube y se van todos ¿...?

"Bueno, empieza a llover...."

Conocí a Marisa hace tres años. La primera vez que la vi: su cara estampándose contra el cristal delantero de mi coche, mientras su bicicleta y sus alforjas volaban por todas direcciones.

El fallo fue mío. Mi coche deportivo, conduciendo a toda velocidad con mi cinta de cassette preferida sonando, fundiéndose con aquel fabuloso paisaje de montaña. Me sentía bien. Todo parecía perfecto.

Media hora después, la clínica. Hundido por el remordimiento. Atormentado por el recuerdo de algo que no conseguía todavía entender. Traicionado por mi destino. Acosado por decenas de miradas rencorosas, aquellos cicloturistas.....

Malditas bicis. Como pueden, pregunto, cómo pueden permitir dejarlas circular por carreteras transitadas. Las carreteras se hicieron para los coches. Los otros vehículos lentos son un peligro constante, deberían hacer carreteras especiales para ellos.

Es una vergüenza. No deberían consentir estas cosas. Es horrible. Pobre Marisa, ella no tuvo la culpa, ella iba correctamente ceñida al borde derecho de la carretera.

Ella estaba ahora muy grave.

Conseguí verla. Estaba echada en una camilla. Ella enseguida supo quién era yo. Aquel tipo detrás del cristal, claro. Era encantadora, fue la única que no mostró rencor hacia mí.

Salí de la habitación, ya no quedaba más que hacer. El resto de los cicloturistas y yo la habíamos recogido y llevado en mi coche hasta la clínica. Su cuerpo yacía entre los árboles. Di marcha atrás al coche para encontrarla. El golpe fue de lleno. La curva era muy cerrada, la música se fundía con aquel paisaje de montaña.

El grupo de cicloturistas montó en sus bicicletas. Sus caras estaban curtidas por el sol, sus piernas relucientes de sudor, sus zapatillas llenas de polvo. Pronto formaron una procesión triste y silenciosa. La excursión había acabado. Los vi desaparecer carretera abajo dejándome allí solo. Quise ir con ellos, pero no pude. Yo no era uno de ellos.

La siguiente vez que la vi fue en el hospital. Le llevé una vulgar caja de bombones y ella me lo agradeció, seguía sin guardarme rencor. Después de ese día no pude volver a verla más. Ella tampoco pudo volver a ver a nadie. Solo tendría veinte o veintiún años.

Cinco marcos, pero la cerveza ni siquiera está lo suficientemente fría. El bar está solo, a un lado de la carretera. La bici aparcada contra la pared. La vigilo mientras bebo la cerveza. Entré ayer en este país. Mañana estaré en otro. No tengo destino fijo. Lo que busco puede ocurrir en cualquier lugar, en cualquier curva.

Hace tres años que conocí a Marisa y cada vez la echo más de menos. Me gustaría reunirme con ella, en cualquier curva, en otro choque brutal. Que ocurra lo mismo que ocurrió aquella vez. En esta ocasión seré yo quién vaya en la bici.

Sólo así me veré libre de conciencia. Libre para siempre. 🚲